ความต้องการทักษะแรงงานในอนาคตสำหรับการผลิตผ้าไทยและผลิตภัณฑ์ประกอบผ้าไทย: กรณีศึกษาจังหวัดน่าน

บทคัดย่อ

ผ้าไทยงัดว่าเป็นสินค้าประเภทหนึ่งที่แสดงถึงเอกลักษณ์ไทย หากต้องการพัฒนาคุณภาพของผ้าไทยและผลิตภัณฑ์ประกอบ ผ้าไทยให้สามารถแข่งขันได้จำเป็นต้องพัฒนาแรงงานและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันทางการตลาค การศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาเฉพาะผ้า ไทยทอมือที่ผลิตในจังหวัดน่านเป็นกรณีตัวอย่าง เพื่อให้เห็นถึงลักษณะของการผลิต การกระจาย การเปลี่ยนแปลงของตลาดผ้าไทยและ ผลิตภัณฑ์ประกอบผ้าไทย รวมทั้ง ลักษณะของทักษะแรงงานที่ต้องการในอนาคต

ตลาคของผ้าน่านมีขนาดใหญ่พอควรประมาณ 60 ล้านบาทต่อปี การรวมตัวข้องกลุ่มทอผ้ามีลักษณะรวมตัวกันเป็นกลุ่มๆ ตาม แบบตั้งเดิมที่พบได้ในจังหวัดต่างๆ ซึ่งขาดการส่งเสริมและขาดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ การถ่ายทอดทักษะมีลักษณะแบบประเพณีหรือ เพียงภายในกลุ่มทอผ้า การตลาดของผลิตภัณฑ์ประเภทนี้อยู่ในเพียงระยะเริ่มต้น กลุ่มทอผ้าขาดทักษะทางค้านนี้เป็นอย่างมาก ผลิตภัณฑ์ ส่วนใหญ่เกิดจากการลอกเลียนแบบ การเจาะตลาดไม่เป็นระบบ การกระจายสินค้าเป็นแบบเก่าซึ่งผ่านพ่อค้าคนกลางหรือนายหน้า ราดา ถูกกำหนดตามตลาดแทนที่จะกำหนดตามอุณประโยชน์หรือการใช้งานของผลิตภัณฑ์ การส่งเสริมการตลาดมีน้อยส่วนมากเป็นการจัด นิทรรสการซึ่งได้รับความสนใจน้อยลงในปัจจุบัน

จากการใช้ เกคนิค Delphi ในการพยากรณ์และวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญผ้าไทยในแต่ละสาขาจำนวนทั้งสิ้น 21 ท่าน สามารถสรุปได้ดังนี้คือ ตลาดของผ้าน่านในอนาคตยังสดใสและสามารถขยายตัวได้ แต่ธุรกิจจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงผลิตภัณฑ์ ปรับปรุง กระบวนการผลิตโดยจำเป็นต่องหมืนกออกแบบแนะนำ มีการพัฒนากระบวนการผลิตทุกขั้นอย่างจริงจัง และมีการทำการตลาดโดยเน้นที่ แผนการคลาด (การทำการตลาดอย่างมีระบบ) จุดเด่นของผ้าน่านอยู่ที่ลวดลายสวยงาม แต่จุดด้อยไม่สามารถบ่างตัดเจนได้ ลวดลายและ สีสรรของผ้าน่านยังไม่เป็นที่ต้องการของตลาด สำหรับทิสทางในการพัฒนาผ้าน่านเพื่อส่งเสริมศักยภาพในการแข่งขันควรให้ความสำคัญ กับผลิตภัณฑ์โดยเน้นมาตรฐานมากขึ้นและความเป็นเอกลักษณ์ ให้ความสำคัญกับกระบวนการผลิตโดยเน้นการแนะนำจากนักออกแบบ และ โก่คามสำคัญกับการตลาดโดยเน้นการจัดร้านโชว์ แฟชั่นโชว์ ลงนิตยสาร

รูปแบบในการทำการตลาดของผ้าน่านในอนาคตควรมีการเปลี่ยนแปลงในด้านผลิตภัณฑ์โดยให้ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพตรงตาม มาตรฐาน มีการกระจายสินค้าโดยการจัดตั้งสูนย์การกระจายและจำหน่ายสินค้า รวมทั้งมีการทำการตลาดโดยมีการวางแผน สำหรับกลุ่ม ลูกก้าในอนาคตไม่แตกต่างจากเดิมคือเป็นคนในวัยทำงานและนักท่องเที่ยว

ลักษณะการแข่งขันในอนาคตห้องมีการแบ่งกลุ่มตลาดและการเลือกกลุ่มตลาดเป้าหมายโดยเน้นที่การทำการตลาดและการส่ง เสริมการตลาด การผลิตสินค้าที่มีเอกลักษณ์ รวมทั้งค้องมีการปรับปรุงผลิตภัณฑ์โดยอาศัยดำแนะนำจากนักออกแบบ

ระดับฝีมือแรงงานในปัจจุบันสามารถรองรับการผถิตในอนาคตได้แต่ต้องมีการพัฒนา โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญแนะนำและการ สร้างแรงจูงใจ ต้องมีการสืบทอดแรงงาน มีการสร้างมาตรฐานฝีมือ รวมทั้งต้องมีความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบ นอกจากนี้องค์กร ของริฐและเอกชนควรมีบทบาทในการพัฒนาทักษะแรงงาน สำหรับคู่แข่งขันในอนาคตนั้นไม่ต่างจากคู่แข่งขันในปัจจุบันคือเป็นคู่แข่งขัน ภายในประเทศ

งานวิจัยนี้ได้สะท้อนและยืนยันแนวทางท่างๆในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าน่านและผลิตภัณฑ์ประกอบผ้าน่าน ซึ่งมั่นใจได้ว่า สามารถนำไปประยุกต์กับผ้าไทยในภูมิภาคอื่นได้ถ้าสิ่งแวดล้อมของธุรกิจนี้ในอนาคตยังคงคล้ายคลึงกับปัจจุบัน ส่วนทักษะแรงงานที่ สำคัญที่พ้องพัฒนาคือหักษะในการผลิตสินค้าและหักษะในการทำการตลาดอย่างมีระบบ ซึ่งควรได้รับความช่วยเหลืองากองค์กรภาครัฐ และเอกชนในการพัฒนาหักษะดังกล่าว Future labor skill need for producing Thai traditional fabric and Thai traditional fabric related products: a case study of Nan province.

Abstract:

Thailand is well-known for its traditional and unique textile products. However, with the changing consumer preferences, varieties of product quality and competitiveness, Thai traditional textile products will have to improve to maintain its markets both domestically and internationally. Hence, labor skills in this industry will be challenged. Nan traditional textile industry was selected to illustrate the characteristics of the production, distribution, changing market trends and the labor skill needs in the future.

The study showed that the traditional textile market in Nan was relatively large with an estimate of about 60 million baht per year. The production was based on weaving groups in a community with traditional production methods and designs being transferred from generation to generation. There was little formal and systematic training assistance outside the group. Most weaving groups lack marketing skills. They mainly relied on the distributors for product marketing as well as for some factors of production. Due to a lack of creativity and skills in product design, they usually rely on product imitation and on distributor's initiatives. Most of the traditional textile producers competed on price basis. The price was determined by the market rather than by applications benefits of the products.

The forecast of the future situation of traditional textile industry based on a Delphi technique revealed that the market was still favourable and expanding provided that the products were improved and the marketing was more aggressive and systematically planned. Improved products would require better design and hence designers' advice in all stages of production. In general, the patterns of Nan traditional textile products were distinctive but the designs and colour were not usually responsive to the market's demand. The study indicated that Nan textile products could improve its competitiveness with those from other provinces and neighbouring countries if their product standard and uniqueness were improved. More emphasis should also be placed on product quality, consumer-based designs and marketing to be able to compete in the future. At the same time, a central unit responsible for product distribution and sales would be necessary. Marketing Plan expecially market segmentation, target market selection, unique product development and promotion would be particularly important for the future even if the consumers might not be much different from the current groups.

. In general, the current labor skill, if improved, particularly in production and systematic marketing, could serve the future market of the traditional textile industry. Such higher skill development would require experts' and designers' advice and collaboration so as to set skill standard, to improve products, and to develop creativity. Once skills were developed, they should be transferred. The effort to improve skills would require assistance and support from both the public and private organizations. The research findings of this project are likely to be applicable to other provinces producing traditional textile products under the similar future business environments.